

ล้วงละเมิดทางเพศต่อศิษย์ ผิดวินัยร้ายแรงครับ !

โดยนายปกครอง

“ความรัก” ย่อมเกิดขึ้นได้กับทุกเพศ ทุกวัย และไม่ว่าจะอยู่ในฐานะอะไร จริงๆ แล้ว “ความรัก” เป็นเรื่องดีครับ !! ถ้าเกิดขึ้นอย่างถูกต้อง ถูกเวลา ...

อุทธรณ์จากคณบดีปกครองที่ “นายปกครอง” นำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้

เกี่ยวข้องกับความรักที่ไม่ถูกต้องครับ!..โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในฐานะเป็นข้าราชการซึ่งมีระเบียบวินัยกำกับการประพฤติปฏิบัติไว้เพื่อการธำรงรักษาเกียรติยศให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของประชาชน

เรื่องนี้ เกิดจากข้าราชการครู สมมติชื่อว่า นายพอ นะครับ นายพอ ถูกกล่าวหาว่ามีความสัมพันธ์ “ในทางชู้สาวกับนักเรียนหญิงผู้เป็นลูกศิษย์จนถึงขั้นได้เสีย” ครับ !!

จากการสอบสวนทางวินัย ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์ของนายพอ จากพยานหลักฐานต่างๆ เช่น ครูในโรงเรียน ย่า-ป้าผู้เสียหาย และผู้ใหญ่บ้าน ว่า นายพอแอบพาเด็กหญิง จ. นักเรียนชั้น ม. ๒ (ผู้เสียหาย) กับเพื่อนอีก ๒ คน ไปเที่ยวต่างจังหวัดโดยไม่ได้ออกญาอนุญาตผู้ปกครอง และออกอุบายแยกผู้เสียหายไปตามลำพังกับตน ต่อมาผู้เสียหายยอมรับกับผู้ปกครองว่ามีเพศสัมพันธ์กับนายพอ โดยมีเพื่อน ๒ คนที่ไปด้วยกันยืนยันว่า นายพอได้แยกไปกับผู้เสียหายสองต่อสองและปล่อยให้เพื่อนรออยู่หลายชั่วโมง ส่วนนายพอเมื่อเกิดเรื่องเช่นนี้ก็ได้อัดฉีดค่าเสียหายให้ผู้ปกครองผู้เสียหายเป็นเงิน จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และได้นำทองไปหมั้นพร้อมสัญญาว่าจะแต่งงานหลังจากผู้เสียหายเรียนจบ

หลังจากการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยปลดนายพอออกจากราชการ แต่หลังจากนายพออุทธรณ์คำสั่ง ผู้มีอำนาจได้พิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการ

นายพอเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่ง

คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำสั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการ

ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับผู้เสียหายถึงขั้นได้เสียจริง การที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการครู อาชีพที่มีเกียรติและเป็นเกียรติของคนที่ทั่วไปจึงต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้กระทำเช่นนั้นไม่ พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำความผิดชัดแจ้งเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และเมื่อเป็นการล้วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนผู้เป็นศิษย์ จึงไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ การให้ระดับโทษปลดออกจึงยังไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิดตามมาตรฐานการพิจารณาโทษที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้กำหนดไว้ให้ไล่ออกจากราชการ ดังนั้น การมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคณะกรรมการข้าราชการครูฯ พิจารณาอุทธรณ์และมีมติให้เพิ่มโทษจากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ

จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๕๗/๒๕๖๐)

ครับ ! ข้าราชการ..โดยสถานะความเป็นข้าราชการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมดำรงตนอยู่อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีตามตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ประชาชนยอมรับและไว้วางใจในการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน แม้ความรักเป็นสิ่งงดงามและไม่มีใครปฏิเสธที่จะต้อนรับความรัก แต่หากความรักเกิดขึ้นผิดที่ ผิดเวลา ประพฤติผิดกฎระเบียบหรือทำนองคลองธรรม ความรักที่งดงามย่อมแปรเปลี่ยนเป็นโทษที่ทำลายทั้งความคาดหวังของสังคมและเกียรติและศักดิ์ศรีในตำแหน่งหน้าที่การงาน ดังเช่นพ่อพิมพ์ของชาติที่ได้รับการลงโทษไล่ออกจากราชการในคดีนี้ครับ!